

بولتن هفتگی مرکز حقوق بشر شورای ملی مقاومت ایران
30 مهر 1397

نقض سیستماتیک بر امر حق زیستن اعدام و محکوم به اعدام

اعدام

دو زندانی در زندان شهرکرد اعدام شدند

<https://iranhr.net/fa/articles/3522>

صبح روز یکشنبه ۲۲ مهر ماه، حکم اعدام دو زندانی در زندان شهرکرد (استان چهارمحال و بختیاری) به اجرا در آمد. هویت این دو زندانی صالح دهکردی متاهل، ۳۸ ساله و یارعلی نوری ۴۰ ساله عنوان شده است.

صالح دهکردی که از سال ۱۳۹۰ بازداشت و در زندان به سر می‌برد، پیشتر در سال ۱۳۹۳ نیز جهت اجرای حکم تا پای چوبه دار برده شده بود، اما با اخذ رضایت تا روز گذشته اعدامش به تعویق افتاد. این دو زندانی در یک گروه سه نفری جهت اجرای حکم به سلول انفرادی منتقل شده بودند که یکی از ایشان به نام "داوود شکری" ۲۶ ساله با اخذ مهلت از شکات پرونده به بند خود بازگشت. اعدام این دو زندانی تا لحظه تنظیم این خبر از سوی رسانه‌های رسمی اعلام نشده است. (سازمان حقوق بشر ایران - 23 مهر 1397)

جزئیاتی جدید از اعدام رامین حسین پناهی، زانیار و لقمان مرادی

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17425>

در سایه سکوت دستگاه‌های امنیتی و قضایی متولی در رابطه با اعدام سه زندانی سیاسی در شهریورماه امسال، تلاش‌ها برای کسب اطلاعات بیشتر از کیفیت و لحظات منتهی به اجرای حکم این سه زندانی ادامه دارد.

یک کارمند سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور که مایل نبود به دلایل امنیتی هویتش فاش شود اطلاعات جدیدی از اجرای حکم اعدام سه زندانی سیاسی به نام‌های رامین حسین پناهی، زانیار و لقمان مرادی در اختیار هرانا گذاشت.

این منبع بیش از هر چیز از ضرب و شتم سه زندانی مورد اشاره پیش از اجرای حکم اعدام خبر داد. وی در گفتگو با هرانا تاکید کرد «در حالی که زانیار و لقمان مرادی با

دستبند و پابند در حال انتقال برای اجرای حکم بودند، رامین حسین پناهی را با وضعیتی بسیار نامناسب که می‌توان آن را نیمه بی‌هوشی نامید، در انفرادی‌های بند پنج روئیت می‌کنند. اعتراض به ضرب و شتم رامین حسین پناهی و وضعیت نامناسب وی باعث می‌شود تا تعدادی از پرسنل زندان از جمله غلامرضا ضیایی، مقصود زلفعلی و نادر باقری به ضرب و شتم شدید دو زندانی دیگر پردازند، در حالی که هر دو زندانی دستبند و پابند داشتند و نفر سوم هم اساساً نیمه بی‌هوش بود».

منبع مطلع که در قسمتی از روند منتهی به اعدام جزو شاهدان محسوب می‌شود به هرانا گفت «علیرغم اینکه زانیار و لقمان مرادی یک بار به انفرادی‌های بند پنج برده شدند، اما نهایتاً برخلاف رویه‌ی زندان، پیش از اعدام در سلول‌های انفرادی بند پنج نگهداری نشدند بلکه در انفرادی‌های بند قرنطینه زندان بودند. به همین دلیل تا پیش از اجرای حکم اعدام، وکیل و خانواده این دو زندانی از اینکه حکم آنها در حال اجراست اطمینان پیدا نکردند، حتی حسن قبادی، معاون سلامت زندان که در زمان آخرین ملاقات در سالن ملاقات حضور داشت، حاضر نشد تایید کنند که حکم زانیار و لقمان مرادی در آستانه اجرا است. دلیل او برای عدم تایید قطعی این موضوع محل نگهداری این دو زندانی در محل قرنطینه بود که محلی معمول برای نگهداری زندانیان پیش از اجرای حکم اعدام محسوب نمی‌شود».

این منبع تاکید کرد، «آخرین ملاقات‌ها ساعت ۱۰ صبح انجام شد و زندانیان ساعت ۴ عصر از سلول‌های خود خارج شدند؛ با این حال در کامپیوتر زندان موردی تحت عنوان خروج یا انتقال آنها به بیرون از زندان ثبت نشد».

پرسنل سازمان زندان‌ها گفت، «شنیدیم حکم در رجایی شهر اجرا شده است اما محل اجرای آن در محل معروف به سیلوی زندان رجایی شهر نبوده است، حتی ساعت اجرای آن نیز سحرگاه نبود بلکه نیمه‌شب بود. آخر سر می‌توانم بگویم با توجه به اینکه امنیتی‌ها کار را دست گرفتند محل دقیق اجرای حکم برای ما هم روشن نیست».

قوه قضاییه محل اجرای حکم را در تهران اعلام کرده بود با این حال یک منبع نزدیک به خانواده‌های مرادی در گفتگو با هرانا تایید کرد که در زمان روئیت پیکر اعدام شدگان در بهشت زهرا کاغذی بر روی پیکر آنها قرار داده شده بوده که بر روی آن نوشته بود اعدامی‌های رجایی شهر، با توجه به این موارد کماکان می‌توان محل اجرای حکم را نامعلوم دانست.

منبع شاغل در سازمان زندان‌ها همچنین از حضور امام جمعه مریوان در زمان اجرای حکم در محل اعدام خبر داد. این روحانی که به نزدیکی به دستگاه امنیتی شهره است، از بابت انتساب اتهام ترور فرزندش به زانیار و لقمان مرادی اولیای دم در پرونده محسوب می‌شد.

این منبع مطلع در پاسخ به سوال هرانا در مورد کیفیت و نحوه اجرای حکم اظهار داشت، «من در محل اجرای حکم حاضر نبودم، صرفاً با واسطه همکاران دیگر شنیده‌ام که زندانیان خواستار این بودند که طناب را خود به گردن بیندازند و کشمکشی در این رابطه شکل گرفته بود؛ حتی زانیار مرادی مدعی شده بود قول آن را قبل‌تر از حسن قبادی (از معاونان زندان) گرفته است!، کشمکشی که قبلاً هم در مورد چند زندانی سیاسی خودم دیده بودم؛ در کنار این شاید بتوان مهم‌ترین مسئله را وضعیت جسمی نامناسب و ضرب و شتم شدید آنها قبل از اجرای حکم دانست؛ به‌خصوص رامین حسین پناهی که بسیار بیمار بود».

لازم به یادآوری است روز شنبه ۱۷ شهریورماه زانیار مرادی، لقمان مرادی و رامین حسین پناهی سه زندانی سیاسی اعدام شدند. این اعدام در شرایطی انجام شد که اجرای حکم به وکلای آنان اطلاع داده نشده بود و هیچ‌یک از آنان امکان حضور در زمان اجرای حکم را نیافتند؛ همین‌طور برخلاف قانون پیکر اعدام شدگان به خانواده‌های آنان تحویل داده نشد و این‌طور که اعلام شده است در محل نامعلومی به خاک سپرده شده‌اند. همین‌طور خانواده‌های این افراد برای پرهیز از اعتراض و خبررسانی تهدید شده‌اند. این اعدام‌ها واکنش‌های دیگری در بین نهادهای مدافع حقوق بشر و وکلای آنان نیز در پی داشت. (هرانا - 22 مهر 1397)

اعدام یک زندانی در شهر فردوس

<https://iranhr.net/fa/articles/3525>

یک زندانی که به اتهام سرقت مسلحانه و قتل به اعدام محکوم شده بود در زندان شهر فردوس (خراسان جنوبی) اعدام شد. صبح روز یکشنبه ۲۲ مهر ماه، یک زندانی در محوطه زندان شهر فردوس اعدام شد. هویت این زندانی که با اتهام "سرقت مسلحانه" و "قتل" به اعدام محکوم شده بود، "ایوب جهاندار" ۲۸ ساله و اهل تربت حیدریه اعلام شده است. یکی از نزدیکان فرد اعدام شده در این خصوص گفت: "آقای جهاندار در پی سرقت مسلحانه‌ای که در سال ۹۱ در شهر فردوس از یک طلافروشی صورت گرفت متهم به قتل یک نفر شد. ایشان بعد از طی روند دادرسی

به اعدام محکوم شد. برادر این زندانی نیز به اتهام همدستی با وی در حین "سرقت مسلحانه" به ۱۵ سال حبس محکوم شده است. "زندانی فردوس واقع در شهرستان فردوس، در شمال غربی استان خراسان جنوبی واقع شده است. اعدام این زندانی تا لحظه تنظیم این خبر از سوی رسانه‌های داخل ایران اعلان نشده است. (سازمان حقوق بشر ایران - 25 مهر 1397)

اعدام یک زندانی در زندان مرکزی ایلام

<https://iranhr.net/fa/articles/3526>

چهارشنبه ۲۵ مهر ماه، یک زندانی در زندان مرکزی ایلام اعدام شد. هویت این زندانی که با اتهام قتل عمد به قصاص نفس (اعدام) محکوم شده بود کوروش (علی) بهزادیان احراز شده است. یک منبع مطلع در خصوص پرونده وی گفت: «کوروش متأهل و دارای دو پسر بود». اعدام این زندانی تا لحظه تنظیم این خبر از سوی رسانه‌های داخل ایران اعلان نشده است. (سازمان حقوق بشر ایران - 25 مهر 1397)

اعدام دو زندانی در اصفهان و یک زندانی در مراغه

<https://iranhr.net/fa/articles/3527>

یک زندانی با اتهامات مربوط به مواد مخدر و یک زندانی دیگر که با اتهام قتل عمد به اعدام (قصاص نفس) محکوم شده بود در زندان مرکزی اصفهان اعدام شدند. بنا به اطلاع سازمان حقوق بشر ایران، صبح روز سه‌شنبه ۲۴ مهر ماه، حکم اعدام دو زندانی در زندان مرکزی اصفهان به اجرا درآمد. اولین زندانی که هویتش "مولود شاه‌حسینی" ۲۹ ساله اهل دیواندره احراز شده، با اتهامات مربوط به مواد مخدر به اعدام محکوم شده بود. وی طی روزهای گذشته از زندان نجف آباد اصفهان جهت اجرای حکم به زندان مرکزی اصفهان منتقل شده بود.

یک منبع مطلع در خصوص پرونده وی به سازمان حقوق بشر ایران گفت: "مولود شاه‌حسینی سال ۹۳ با ۴ کیلو شیشه و یک کیلو و ۸۰۰ گرم شیره تریاک دستگیر و در دادگاه انقلاب به اعدام محکوم شده بود."

مشخص نیست که چرا حکم اعدام وی طبق اصلاحات جدید قانون مبارزه با مواد مخدر به زندان تبدیل نشده است. هویت دیگر زندانی که در این روز حکم اعدامش در زندان مرکزی اصفهان به اجرا درآمد، "بهروز انصاری‌لنجان" احراز شده است. وی اهل شهرستان لنجان اصفهان بود و در سال ۱۳۹۴ به اتهام قتل

عمد بازداشت و در دادگاه عمومی به اعدام محکوم شده بود. همچنین یک زندانی دیگر صبح روز یکشنبه ۲۲ مهر ماه در زندان مراغه (آذربایجان شرقی) اعدام شد. این زندانی که هویتش "اصلان شیرانی" ۳۳ ساله و اهل شهرستان میاندوآب احراز شده است، به اتهام قتل عمد به قصاص نفس (اعدام) محکوم شده بود.

اعدام هیچ یک از این زندانیان تا لحظه تنظیم این خبر از سوی رسانه‌های داخل ایران اعلام نشده است. (سازمان حقوق بشر ایران - 25 مهر 1397)

قتل خودسرانه

کشته شدن یک شهروند کُرد توسط نیروهای سپاه در پاوه

<http://kurdistanhumanrights.net/fa/?p=6571>

بامداد ۲۰ مهرماه ۱۳۹۷، نیروهای سپاه پاسداران به بهانه حضور تیمی از پیشمرگه‌های حزب دمکرات کردستان ایران، تفرجگاه بیمیری واقع در شهر پاوه را محاصره کرده و یکی از خانه‌های واقع در این منطقه را مورد هدف تیراندازی خود قرار دادند.

در جریان این درگیری که نزدیک به ۳ ساعت ادامه داشته است، ۲ نفر از پیشمرگه‌های حزب دمکرات کردستان ایران جان باخته و یک شهروند اهل پاوه به نام فرشاد چچانی نیز که در منطقه درگیری حضور داشته است توسط نیروهای سپاه پاسداران کشته شده است.

روز گذشته به دنبال بروز این درگیری، یکی از سایت‌های وابسته به وزارت اطلاعات که اخبار مربوط به احزاب کُردی را پوشش می‌دهد، با انتشار خبری، فرشاد چچانی را از اعضای حدکا معرفی کرده و تعداد جان باختگان این درگیری را ۳ نفر اعلام کرده است. اما این سایت بعد از چند ساعت با انتشار خبر دیگری ادعا کرد که هنوز برای نیروهای امنیتی مشخص نشده است که وی وابستگی حزبی داشته است یا نه؟

همچنین به دنبال کشته شدن این شهروند کُرد، اداره اطلاعات پاوه خانواده نامبرده را تحت فشار قرار داده که اعلام نمایند که فرزند آنان توسط پیشمرگه‌های حدکا کشته شده است. یکی از ساکنین این منطقه در گفتگو با شبکه حقوق بشر کردستان درباره این درگیری اعلام کرد که نیروهای امنیتی بعد از شروع درگیری، کل منطقه را محاصره کرده و به مردم هشدار داده‌اند که هر کسی به منطقه درگیری نزدیک شود بی

تردید به عنوان دشمن قلمداد شده و از سوی نیروهای سپاه مورد هدف قرار خواهد گرفت.

به گفته این منبع، به دنبال این درگیری فضای امنیتی بر شهر پاوه حاکم شده و هلیکوپترهای سپاه پاسداران بر فراز کوهستان شاهو در حال گشتزنی هستند. (شبکه حقوق بشر کردستان - 23 مهر 1397)

کشته شدن یک کاسبکار بوکانی توسط نیروی انتظامی

<http://kurdistanhumanrights.net/fa/?p=6636>

علی نصیری، کاسبکار بوکانی که در روز ۲۰ مهرماه در جاده بوکان - میاندوآب به ظن حمل کالای قاچاق مورد هدف تیراندازی نیروی انتظامی قرار گرفته و زخمی شده بود، روز گذشته به دلیل شدت جراحات در بیمارستان جان باخت.

شبکه حقوق بشر کردستان مطلع شده است، روز جمعه ۲۰ مهرماه، خودروی این کاسبکار کُرد در جاده بوکان - میاندوآب به ظن حمل کالای قاچاق از سوی نیروی انتظامی مورد هدف تیراندازی قرار گرفته و در نتیجه آن این کاسبکار و همراه وی به نام مسعود اکبرپور به شدت زخمی شدند.

. علی نصیری که از ناحیه سر مورد اصابت گلوله قرار گرفته بوده به بیمارستان شهر مهاباد منتقل و تا روز گذشته، ۲۶ مهرماه، که در اثر جراحات وارده جانش را از دست داد در بخش مراقبت‌های ویژه این بیمارستان بستری بوده است. نامبرده متاهل و دارای دو فرزند بوده است. همچنین مسعود اکبرپور نیز جهت مداوا به یکی از بیمارستان های شهر ارومیه منتقل شده است.

این کاسبکار کُرد در حالی کشته شده است که مسئولین نظامی و امنیتی ایران هر بار تردد در مرز و تاریکی شب را بهانه تیراندازی نیروهای نظامی قرار می‌دهند اما بنابه تحقیقات شبکه حقوق بشر کردستان طی چند سال گذشته حداقل ۳۵ شهروند عادی یا کاسبکار توسط دایره مبارزه با قاچاق کالا به ظن حمل کالای قاچاق در جاده‌های بین شهری دور از مناطق مرزی مورد هدف تیراندازی قرار گرفته و کشته شده‌اند. (شبکه حقوق بشر کردستان - 27 مهر 1397)

حکم اعدام**دیدبان حقوق بشر: قوانین اعدام ایران علیه کودکان**

<https://www.hrw.org/news/2018/10/12/irans-death-penalty-laws-failing-children>

هفته‌ی پیش مقامات ایران زینب سکاوند را به اتهام قتل همسرش در ۱۷ سالگی اعدام کردند. سکاوند در جریان محاکمه ادعا کرد همسرش مرتباً را کتک زده و آزار داده است اما دادگاه این ادعاها را نادیده گرفت. سکاوند در زمان ازدواج تنها ۱۵ سال سن داشت. سکاوند پنجمین کودک-مجرمی است که

ایران امسال اعدام کرده است. در ۳۰ ژانویه محبوبه مفیدی به اتهام قتل همسرش در سن ۱۷ سالگی اعدام شد. در همان روز علی کاظمی به خاطر اتهام قتلی در ۱۵ سالگی اعدام شد. امیرحسین پورجعفر هم در ژانویه به خاطر تجاوز و قتل دختری ۳ ساله در سن ۱۶ سالگی اعدام شد. در ژوئن مقامات ابوالفضل چزانی را به اتهام قتلی اعدام کردند که در ۱۴ سالگی مرتکب شده بود.

ایران یکی از تنها چهار کشوری است که از سال ۲۰۱۳ دست به اعدام کودک-مجرم‌ها زده‌اند. عفو بین‌الملل ۴۹ کودک-مجرم در معرض خطر اعدام در ایران را شناسایی کرده است و دبیر کل سازمان ملل گزارش داده است که تا اواخر سال ۲۰۱۴، ۱۶۰ کودک-مجرم در ایران در انتظار اجرای حکم اعدام بوده‌اند. ایران در سال ۲۰۱۳ قوانینش را تغییر داد تا صدور حکم اعدام برای کودک-مجرم‌ها را محدود کند- این اختیار به قاضی‌ها داده شد که از محکوم کردن کودک-مجرم ناتوان از فهم ماهیت و پیامدهای جرم در زمان وقوع جرم به اعدام خودداری کنند.

با وجود این قانون به دادگاه‌ها اجازه می‌دهد تا برای تعیین این که متهم پیامد اعمالش را می‌فهمیده است یا خیر به نظر پزشکی قانونی تکیه کنند. طبق گزارش‌ها در پرونده‌ی چزانی ۱۴ ساله سازمان پزشکی قانونی ایران به این نتیجه رسید که او در زمان جرم به «رشد و کمال عقلی» رسیده بوده است. حتی با

این رویکرد معیوب به مجازات اعدام هم پژوهش‌ها نشان می‌دهند که کودکان برای تصمیمات لحظه‌ای بسیار مستعدتر هستند. نگران‌کننده‌ترین موضوع احتمالاً پرونده‌ی دو زن جوان اعدام‌شده به خاطر قتل همسرانشان باشد. هر دو قربانی ازدواج کودکان و احتمالاً آزار خانگی بودند. در ایران دختران در ۱۳ سالگی و پسران در ۱۵ سالگی می‌توانند ازدواج کنند. دخترانی که در سنین کودکی ازدواج می‌کنند نسبت به زنانی که در سن بالاتر ازدواج می‌کنند با ریسک بیشتر آزار فیزیکی و جنسی روبه‌رو هستند.

بر اساس قانون قصاص ایران قتل عمد با مجازات مرگ روبه‌رو است اما خانواده‌ی قربانیان می‌توانند متهم را ببخشند تا آنها را از اعدام نجات دهند. این به این معنی است که مسئولیت روی شانه‌ی فعالان و خانواده‌های عزادار بوده است تا از پیچ و خم قانون عبور کنند. وقت آن رسیده است که مقامات ایران مسئولیت خودشان را بپذیرند و اعدام کودک-مجرمان را برای همیشه به پایان برسانند. (دیدبان حقوق بشر - 20 مهر 1397)

اعمال ضد بشری و مجازات‌های بیرحمانه

قطع عضو، شلاق، شکنجه، تحقیر و توهین

کمبود ظرفیت زندان زاهدان؛ برهنه کردن و ضرب و شتم زندانیان

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17431>

کمبود ظرفیت در بند جوانان زندان زاهدان موجب به وجود آمدن درگیری و تنش بین زندانیان شد. عضو خانواده یکی از زندانیان در این خصوص به هرانا گفت: «در بند ۱ (جوانان) زندان زاهدان ۳۵۰ زندانی نگهداری می‌شوند؛ این در حالی است که ظرفیت این بند ۱۴۰ نفر است. جمعه شب همین امر باعث به وجود آمدن درگیری بین زندانیان شد. در جریان این درگیری ۱۷ نفر مصدوم شدند که در بهداری نگهداری می‌شوند و ۲۹ نفر نیز به قرنطینه این زندان منتقل شدند».

وی با بیان اینکه این زندانیان از شب جمعه تاکنون در قرنطینه زندان زاهدان به سر می‌برند، افزود: «شب گذشته ۲۱ مهرماه، مأموران زندان این ۲۹ زندانی را لخت کرده و سپس به هواخوری زندان برده و مورد ضرب و شتم شدید قرار دادند. این افراد تا صبح در هواخوری به سر بردند».

طبق گفته‌های این فرد، بعد از بروز این درگیری تلفن‌های بند ۱ (جوانان) این زندان توسط مسئولان قطع شده است. عدم توجه مسئولان این زندان نسبت به مواردی که در رسته حبس زدایی تلقی می‌شود مانند درخواست محکومان برای انتقال به رأی باز (حبس نیمه وقت)، مرخصی و عفو مشروط و سایر اقدامات از یکطرف و برگزاری با تأخیر و نامرتب شورای طبقه‌بندی زندان که به درخواست‌های این چینی زندانیان رسیدگی کند باعث شده تا حجم غیر لازمی از زندانیان در حالت حبس طولانی بمانند و جمعیت ساکن زندان به افزایش غیر ضروری منتهی شود. (هرانا - 22 مهر 1397)

صدور حکم حبس و شلاق برای ۶ تن از بازداشت شدگان اعتراضات دیماه در اراک

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17457>

شش نفر از شهروندان بازداشت شده در اعتراضات سراسری دی‌ماه سال گذشته در شهر اراک توسط شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری دو این شهر جمعاً به ۶ سال حبس تعزیری و ۴۴۴ ضربه شلاق تعزیری محکوم شدند.

حکم پنج نفر از این افراد با اعتراض به رأی صادره، توسط دادگاه تجدیدنظر استان مرکزی به حالت تعلیق درآمد و حکم یک نفر دیگر نیز با عدم اعتراض به رأی دادگاه، قطعی شد.

تمامی این افراد پیشتر به اتهام اخلاف در نظم و آسایش عمومی از طریق شرکت در تجمعات غیرقانونی به ۱ سال حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق تعزیری با احتساب ایام بازداشتی قبلی، محکوم شده بودند.

محمد نجفی، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر در این خصوص گفت: «از میان این افراد یک تن به نام حسین آقا علی‌دای، شغل: سبزی‌فروش، به دلیل اینکه به حکم صادره اعتراض نکرده بود حکم ۱ سال حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق او قطعی شد. این فرد به جاسوسی نیز متهم شده بود که از این اتهام تبرئه شد. پنج نفر دیگر به حکم صادره اعتراض کرده بودند و دادگاه تجدیدنظر استان مرکزی مستقر در اراک حکم آنها را موقتاً به حالت تعلیق درآورد». تا لحظه تنظیم این خبر از اسامی پنج نفر دیگر اطلاعی در دست نیست.

در مرداد ماه سال جاری نیز یازده تن از شهروندان بازداشت شده در اعتراضات سراسری دی ماه در شهرستان شازند از جمله

محمد نجفی، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر توسط شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری دو اراک به ریاست قاضی محمدرضا عبداللہی، به صورت گروهی محاکمه و به حبس و شلاق محکوم شده بودند. در اعتراضات اخیر که بعضاً با عنوان «اعتراضات دی‌ماه» از آن یاد می‌شود، تعداد پرشماری از افراد در شهرهای مختلف بازداشت و مورد بازجویی قرار گرفتند. طی این اعتراضات در سراسر ایران دستکم ۲۵ تن کشته و حدود ۵ هزار نفر نیز بازداشت شدند. (هرانا - 24مهر 1397)

بحران در زندان ارومیه؛ حمله گارد زندان و مضراب شدن جدی زندانیان سیاسی

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17453>

عصر دوشنبه ۲۳ مهرماه ۱۳۹۷، حدود ۵۰ تن از نیروهای ویژه زندان ارومیه به بند ۱۲ این زندان حمله کرده و چندین زندانی سیاسی محبوس در این بند را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند. یک منبع مطلع در این خصوص گفت: «ساعاتی قبل در پی درگیری لفظی یکی از زندانیان سیاسی به نام «حمید رحیمی» با یکی از ماموران وی را به افسرنگهبانی منتقل کرده و توسط چهار مامور به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند و به انفرادی منتقل کردند. پس از آن چند زندانی سیاسی دیگر به نام‌های «کمال حسن رمضان»، «احمد تموئی» و «عثمان مصطفی‌پور» جهت پیگیری وضعیت حمید رحیمی به افسرنگهبانی رفته و در آنجا مامورین احمد تموئی را نیز مورد ضرب و شتم قرار داده‌اند. چند تن از زندانیان تحت امر دو تن از مامورین به نام‌های «اسکندری» و «رضایی» به دستور آنان به احمد تمویی، کمال حسن رمضان و تورج اسماعیلی حمله کرده و به وسیله تیزی (شی برنده) در حضور مامورین آنها را مورد ضرب و جرح قرار داده‌اند».

به گفته این منبع مطلع، پس از این واقعه احمد تموئی زندانی سیاسی محبوس در بند ۱۲ زندان ارومیه در اعتراض به ضرب و شتم خود و زندانیان دیگر دست به اعتصاب غذا زده است.

وی در ادامه افزود: «در پی اعتراض زندانیان بند سیاسی مامورین تلاش کردند چندتن از این زندانیان را از بند خارج کنند که با خودداری زندانیان گارد ویژه با باتوم، شوکر و گاز اشک‌آور وارد بند ۱۲ (سیاسی) شده و حسن رستگاری و کامران درویشی را همراه با ضرب و شتم شدید به انفرادی منتقل کرده‌ند هرچند نهایتاً حسن رستگاری را به بند بازگرداندند. در اثر ضرب و شتم توسط مامورین و زندانیان

تحت امرشان کمال حسن رمضان از ناحیه بینی و احمد تموئی از ناحیه دندان دچار شکستگی شده، تورج اسماعیلی نیز به وسیله تیزی مجروح و حسن رستگاری نیز دچار ضرب دیدگی شدید در قسمت‌های مختلف بدن شده است."

از وضعیت جسمی سایر زندانیان سیاسی این بند از جمله حمید رحیمی و کامران درویشی پس از ضرب و شتم اطلاع دقیقی در دست نیست.

به گفته این منبع مطلع با بالا گرفتن درگیری تمام مسولان زندان از جمله رئیس زندان ارومیه و حفاظت بازرسی زندان و حفاظت اطلاعات کل استان پشت درب بند سیاسی جمع شده و چندین نفر از نیروهای ویژه نیز مجدداً وارد بند شده و تعداد زیادی از آنان به صورت مسلح و آماده‌باش در بام زندان مستقر شدند. آنها ساعاتی پس از ضرب و شتم زندانیان سیاسی از بند خارج شده و فقط تعدادی از آنان در سالن اصلی زندان مستقر شدند.

این اولین بار نیست که زندانیان سیاسی زندان ارومیه مورد بدرفتاری مسئولین زندان قرار گرفته‌اند. پیشتر در تاریخ ۲۷ شهریورماه ۹۷ نیز ماموران گارد زندان ارومیه، بند ۱۲ این زندان که محل نگهداری زندانیان سیاسی و امنیتی است را مورد بازرسی خارج از عرف قرار داده و اقدام به تخریب وسایل شخصی و ضبط برخی مواد خوراکی و وسایل زندانیان کرده بودند.

لازم به اشاره است بازرسی از زندانیان و محل‌های حبس آنان در آیین نامه‌های سازمان زندان‌ها پیش بینی شده است اما این بازرسی مشمول روش عمل مشخصی است که حقوق زندانی در آن محفوظ می‌ماند. هدف از بازرسی باید کنترل و کشف و ضبط اقلام غیرمجاز مانند سلاح و مواد مخدر باشد اما به کرات دیده شده به خصوص در اماکن نگهداری زندانیان سیاسی این بازرسی‌ها به تخریب اموال، ضبط لوازم شخصی و توهین و آزار زندانیان منتهی می‌شود.

کمال حسن رمضان زندانی سیاسی محکوم به اعدام است، احمد تموئی حبس ۱۵ ساله خود را سپری می‌کند و عثمان مصطفی‌پور در حال گذران محکومیت ۳۵ ساله خود است.

ضرب و شتم و بدرفتاری مسئولان زندان مرکزی ارومیه مسبوق به سابقه است، در تاریخ ۱۶ مهرماه ۹۷ نیز یک زندانی محبوس در زندان ارومیه به نام مرتضی ظهرعلی در پی ضرب و شتم توسط مسئولین زندان دچار شکستگی در ناحیه دست راست شده بود. همچنین در تاریخ ۱ مهرماه سال جاری جواد شیرزاد (آرش) زندانی محبوس در بند جوانان زندان ارومیه در پی ضرب و شتم

توسط مدیر داخلی زندان (بایرام زاده) دچار آسیب دیدگی جدی از ناحیه سر و آسیب مغزی شده و در بیمارستان خارج از زندان بستری شده بود. در مردادماه سال جاری نیز سعید سید عباسی زندانی محبوس در زندان ارومیه به علت تاخیر در رفتن به هواخوری توسط رئیس اندرزگاه ارومیه مورد ضرب و شتم و بدرفتاری قرار گرفته و علیرغم جراحات وارده بدون رسیدگی پزشکی به انفرادی منقل شده بود. در اردیبهشت ماه سال جاری نیز هرانا در گزارشی دیگر از ضرب و شتم یک زندانی به نام سعید نوری فرزند علی اکبر، که پیشتر ستوان سوم سپاه بود، توسط دو تن از ماموران زندان مرکزی ارومیه در دفتر مدیر داخلی زندان خبر داده بود. (هرانا - 23 مهر 1397)

زندان

شرایط زندان

ایران: فعالان محیط زیست همچنان در زندان

<https://www.hrw.org/news/2018/10/11/iran-environmentalists-languish-jail>

دیده‌بان حقوق بشر امروز گفت هشت فعال محیط زیستی که در ژانویه و فوریه ۲۰۱۸ در ایران تحت بازداشت خودسرانه قرار گرفتند هشت ماه پس از بازداشت و بدون اتهاماتی مشخص همچنان در بازداشت سر می‌برند. مقامات ایرانی باید یا آنها را فوراً آزاد کنند یا به آنها اتهامات مشخصی وارد کنند و مدارکی برای توجیه بازداشت متداوم آنها ارائه کنند.

در روز ۳۰ سپتامبر اعضای خانواده در شبکه‌های اجتماعی گفتند که مقامات قضایی به آنها گفته‌اند که فعالان محیط زیست بازداشت‌شده تنها می‌توانند وکلایشان را از فهرستی ۲۰ نفره و از پیش تأیید شده از وکلا انتخاب کنند که قوه قضاییه در ماه ژوئن منتشر کرده بود.

سارا لی ویتسون، مدیر بخش خاورمیانه‌ی دیده‌بان حقوق بشر گفت «قوه قضاییه ایران دوباره در حال نمایش نقش کلیدی‌اش در دستگاه سرکوب حکومتی در عوض دفاع از عدالت است.» وی افزود «با این که فعالان محیط زیست هشت ماه در بازداشت پیش از محاکمه گذرانده‌اند مقامات هنوز اتهامی کیفری به آنها وارد نکرده‌اند.»

در ۲۴ و ۲۵ ژانویه سازمان اطلاعات سپاه پاسداران هومن جوکار، سپیده کاشانی، نیلوفر بیانی، امیرحسین خالقی، سام رجبی، طاهر قدیریان، کاووس سیدامامی، و مراد طاهباز را بازداشت کرد. همه‌ی آنها عضو گروه محیط زیستی با نام «مؤسسه‌ی حیات وحش میراث پارسیان» بودند. در ۱۳ فوریه، عباس جعفری دولت‌آبادی ۷ دادستان تهران، به خبرنگاران گفت که فعالان بازداشت‌شده به استفاده از پروژه‌های محیط زیستی به عنوان پوشش برای جمع‌آوری اطلاعات راهبردی طبقه‌بندی‌شده متهم هستند.

مشخص نیست که این افراد چه اطلاعات راهبردی طبقه‌بندی‌شده‌ای را می‌توانسته‌اند جمع‌آوری کنند، زیرا مؤسسه‌ی آنها می‌گوید که تنها در زمینه‌ی حفظ و حفاظت از زیست‌گیاهی و جانوری ایران از جمله چیتای آسیایی، گونه‌ای در خطر انقراض، فعالیت می‌کند. در ۱۰ فوریه، خانواده‌ی کاووس سیدامامی، استاد دانشگاه ایرانی-کانادایی، گزارش دادند که او در بازداشت در شرایط نامعلومی درگذشته است. مقامات ایران ادعا کردند که سیدامامی خودکشی کرده است، اما تحقیقی بی‌طرفانه درباره‌ی مرگ او انجام نداده‌اند و همسرش مریم ممبینی را از خروج از کشور بازداشت‌شده‌اند.

در ۲۵ فوریه روزنامه‌ی فارسی‌زبان اعتماد گزارش داد که مقامات چهار فعال محیط زیست دیگر از جمله عبدالرضا کوهپایه، عضو دیگری از گروه میراث حیات وحش، را بازداشت کرده‌اند. کوهپایه همچنان در بازداشت به سر می‌برد. سه نفر دیگر از زندان آزاد شده‌اند.

در ۹ ماه مه، مژگان جمشیدی، روزنامه‌نگاری که درباره‌ی مسائل محیط زیستی گزارش می‌دهد، توییت کرد که مقامات بیش از ۴۰ فعال محیط زیست محلی را در شهر بندر لنگه در استان هرمزگان در جنوب ایران بازداشت کرده‌اند. دو منبع به دیده‌بان حقوق بشر تأیید کردند که هر ۴۰ نفر بعداً آزاد شدند.

چندین مقام ارشد دولت ایران گفته‌اند که آنها هیچ شواهدی مبتنی بر جاسوسی فعالان بازداشت‌شده پیدا نکرده‌اند. در ۲۲ ماه مه خبرگزاری ایسنا گزارش داد که عیسی کلانتری، رییس سازمان محیط زیست ایران، در جریان سخنرانی در همایشی درباره‌ی تنوع زیستی گفته است که دولت هیئتی متشکل از وزرای اطلاعات، کشور، و دادگستری و معاون حقوقی رییس‌جمهور تشکیل داده است و آنها به این نتیجه رسیده‌اند که هیچ سندی برای جاسوس بودن فعالان بازداشت‌شده وجود ندارد. کلانتری

اضافه کرده بود که هیئت اعلام کرده است که فعالان محیط زیستی باید آزاد شوند.

منبعی که ترجیح داد نامش فاش نشود در روز ۳ اکتبر به دیده‌بان حقوق بشر گفت که فردی که در دفتر دادستان کار می‌کند به خانواده‌های چهار تن از فعالان محیط زیست بازداشت‌شده گفته است که آنها به «فساد فی الارض» متهم شده‌اند؛ اتهامی جدی که خطر اعدام را در پی دارد. یکی از وکلای خانواده‌ها در ۸ اکتبر به کمپین حقوق بشر ایران گفت که مقامات پنج کیفرخواست را آماده کرده‌اند اما او تصور می‌کند که مقامات به غلط در حال تهدید خانواده‌ها با «فساد فی الارض» هستند تا خانواده‌ها از سر ترس وکلایی از فهرست تأییدشده انتخاب کنند.

ماده‌ی ۴۸ قانون آیین دادرسی کیفری ۲۰۱۴ ایران می‌گوید که افراد بازداشت‌شده‌ی متهم به جرایم جدی، شامل جرایم علیه امنیت داخلی یا خارجی، و جرایم سیاسی و رسانه‌ای، در مرحله‌ی تحقیقات مقدماتی باید وکیل خود را از بین وکلای مورد انتخاب قوه‌ی قضاییه باشد، انتخاب کنند. فهرست منتشرشده در ماه ژوئن از وکلای مجاز برای وکالت افراد متهم به جرایم امنیت ملی در استان تهران شامل هیچ وکیل زن یا وکیل حقوق بشری نبود.

طبق میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی ایران باید تضمین کند که هر فرد مواجه با اتهامات کیفری به وکیل منتخب خود دسترسی داشته باشد. هر فرد دستگیرشده باید فوراً از اتهامات علیه خود اطلاع یابد، و بازداشت پیش از محاکمه باید یک استثنا و نه یک قاعده باشد. هر فرد بازداشت‌شده حق دارد در فاصله‌ی زمانی قابل قبولی محاکمه شود یا آزاد شود. طبق ماده‌ی ۲۸۶ قانون مجازات ایران، «هرکس به طور گسترده، مرتکب جنایت علیه تمامیت جسمانی افراد، جرایم علیه امنیت داخلی یا خارجی کشور، نشر اکاذیب، اخلال در نظام اقتصادی کشور، احراق و تخریب» شود، می‌تواند در میان «مفسد فی الارض» محسوب و به اعدام محکوم شود اگر دادگاه احراز کند که «قصد اخلال گسترده در نظم عمومی، ایجاد ناامنی، ایراد خسارت عمده و یا اشاعه فساد یا فحشا در حد وسیع و یا علم به مؤثر بودن اقدامات انجام شده» داشته است. در غیر این صورت حکم می‌تواند بین شش ماه تا پنج سال زندان باشد.

ویتسون گفت «رهبران ایران نیازی ندارند که برای پیدا کردن منبع خشم جوشان اجتماعی علیه خود از رفتار نفرت‌انگیز قوه‌ی قضاییه با فعالان مسالمت‌آمیزی فراتر بروند که صرفاً تلاش

می‌کنند مشکلات بسیار جدی کشور از جمله بحران‌های محیط زیستی را کاهش دهند.» (دیدبان حقوق بشر - 19 مهر 1397)

نامه سرگشاده گلرخ ابراهیمی ایرایی در باب لزوم توجه به وضعیت سهیل عربی

<https://www.hra-news.org/letters/a-623>

سهیل عربی، زندانی عقیدتی محبوس در زندان تهران بزرگ از بابت پرونده جدیدی که در زندان علیه وی مفتوح شده، در تاریخ ۳۱ شهریورماه ۹۷ توسط شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به اتهامات فعالیت تبلیغی علیه نظام و تشویش اذهان عمومی به سه سال حبس، سه سال تبعید و جزای نقدی محکوم شد. دلایل اتهامات عنوان شده علیه وی ارسال فایل‌های صوتی از داخل زندان و علی‌الخصوص تشبیه زندان تهران بزرگ به «شکنجه‌گاه» بوده است. این زندانی عقیدتی محبوس در زندان تهران بزرگ، پیشتر نیز در تیرماه سال جاری از بابت پرونده‌ای که در دوران زندان بر علیه او و همسر سابقش مفتوح شده بود، طی حکمی توسط قاضی مقیسه، به اتهامات تبلیغ علیه نظام و توهین به مقدسات به تحمل ۶ سال حبس محکوم شد.

همچنین نسترن نعیمی، همسر سابق آقای عربی نیز طی حکمی توسط قاضی مقیسه، به اتهام توهین به مقدسات و معاونت در جرم به تحمل یک سال و نیم حبس محکوم شد. سهیل عربی از ۱۶ آبان ماه ۱۳۹۲ در بازداشت و زندان به سر می‌برد و تمام این مدت از مرخصی محروم بوده است.

گلرخ ابراهیمی ایرایی، کنشگر مدنی محبوس در زندان اوین در واکنش به این حکم صادره برای آقای عربی نامه‌ای سرگشاده نوشته و گفته است که با رها نمودن افراد در چنین شرایطی در قبال آنان مسئول بوده و با سکوت‌مان به ادامه روند سیستم بیمار قضایی و تکرار جنایاتی از این قبیل دامن می‌زنیم.

متن کامل نامه:

«سال‌هاست که در زندان است بی آنکه جرمی مرتکب شده باشد. اسیر کینه توزی سیستمی شده که برای عقیده مخالف عقیده خود نه تنها حق دفاع قائل نیست بلکه مخالفان را به بند می‌کشد و از هیچ‌گونه شکنجه روحی و جسمی نیز دریغ نمی‌کند. سهیل عربی که ابتدا در پی برداشته‌های شخصی توام با کج فهمی به

اتهام اهانت به مقدسان وارد زندان شد، پس از گذراندن سال‌ها حبس و اتمام دوران محکومیت و از هم پاشیدن کانون خانواده (که در پی اعمال فشارهای غیر اخلاقی و غیر انسانی؛ جهت در هم شکستن وی انجام گرفت)، برای چندمین بار در پی تشکیل پرونده‌ای جدید به حبس دوباره و تحمل حبس در تبعید محکوم شد. پس از ایجاد شرایطی سخت و محروم نمودن وی از ملاقات دخترش، حالا سعی دارند تا با تبعید او به ناکجا آباد و قرار دادن او در شرایطی مشابه ارژنگ داوودی و غلامرضا کلبی اذهان را به نبودنش عادت دهند و بگذارند به مرور در سیاه چال‌هایشان از بین برود.

وضعیت سلامت سهیل در پی بارها اعتصاب غذا و ضرب و شتم‌های مکرر در زندان نگران کننده است. جا دارد با گرامی داشت روز جهانی مبارزه علیه اعدام این نکته را نیز مدنظر قرار دهیم که حکم اولیه سهیل اعدام بوده و با وجود تحمل مدت‌ها فشار حکم اعدام، پس از شکستن حکم هم اکنون شاهد از بین بردن او با پرونده سازی‌هایی جدید و تمدید مدت حبس و آزار و شکنجه‌های مداوم برای او هستیم.

اینکه سیستم قضایی به این شیوه اقدام به حذف فعالین، معترضان و مخالفان می‌کند، اگر چه روال کار این روزها و این سال‌هاست اما باید این زنگ خطر را جدی بگیریم و با ایجاد حساسیت نسبت به شرایط این چنینی و جلب نظر نهادهای مسئول بین‌المللی به این شیوه حذف فیزیکی فعالین سیاسی و عقیدتی پایان دهیم. با رها نمودن افراد در چنین شرایطی در قبال آنان مسئول بوده و با سکوتمان به ادامه روند سیستم بیمار قضایی و تکرار جنایاتی از این قبیل دامن می‌زنیم. گلرخ ابراهیمی ایرایی / بند زنان زندان اوین، مهر ۹۷».

در رابطه با نویسنده این نامه نیز گفتنی است، گلرخ ابراهیمی ایرایی در تاریخ ۱۵ شهریور سال ۹۳ به همراه همسرش آرش صادقی بازداشت و دو روز در خانه امن سپاه نگهداری و سپس بعد از تحمل ۲۰ روز سلول انفرادی در بند ۲- الف سپاه با تودیع وثیقه ۸۰ میلیون تومانی آزاد شد. ماموران سپاه ثارالله در تاریخ سوم آبان ماه سال ۹۵ بدون احضاریه کتبی جهت اجرای حکم حبس بازداشت کردند. قاضی صلواتی وی را درحالی که در بیمارستان تحت عمل جراحی بود، به طور غیابی به اتهامات "توهین به مقدسات، اجتماع و تبانی علیه نظام" به ۶ سال حبس محکوم کرد که این حکم با اعمال ماده ۱۳۴ به ۵ سال کاهش یافت و بعد از مدتی شامل

عفو شده و به ۲ سال و نیم تقلیل پیدا کرد. (هرانا - 23مهر 1397)

ادامه اعتصاب غذای ۷۱ زندانی سیاسی و عقیدتی در زندان ارومیه

<http://kurdistanhumanrights.net/fa/?p=6627>

خانواده تعدادی از زندانیان سیاسی و عقیدتی که از روز گذشته ۲۴ مهر در اعتراض به ضرب و شتم زندانیان سیاسی و همچنین عدم موافقت با درخواست مرخصی زندانیان سیاسی و عقیدتی در زندان مرکزی ارومیه اعتصاب غذا کرده بودند، در گفتگو با شبکه حقوق بشر کردستان از ادامه این اعتصاب غذا خبر دادند.

۷۱ زندانی سیاسی و عقیدتی محبوس در بندهای ۱۲ و ۱۳ زندان مرکزی ارومیه برای دومین روز متوالی در اعتراض به ضرب و شتم چند تن از زندانیان سیاسی از سوی ماموران زندان و زندانیان جرائم خطرناک و عدم موافقت با درخواست مرخصی زندانیان سیاسی و عقیدتی این

زندان در اعتصاب به سر می‌برند. به گفته برخی از خانواده‌های این زندانیان، صبح ۲۵ مهرماه، ۳ زندانی سیاسی به نام‌های کمال حسن رمضان، احمد تموئی و تورج اسماعیلی که روز ۲۳ مهرماه مورد ضرب و شتم قرار گرفته بودند به پزشکی قانونی ارومیه منتقل شده و مسئولین پزشکی قانونی به این زندانیان اعلام کرده اند که آنها باید از سوی متخصص تشخیص آسیب دیدگی مورد معاینه قرار بگیرند.

روز گذشته مسئولین بازرسی اداره کل زندان‌های ارومیه به بند ۱۲، بند زندانیان سیاسی مراجعه کرده و از ثبت شکایت هر دو طرف این ماجرا خبر داده‌اند. بر طبق شکایتهای ثبت شده، تعدادی از ماموران زندان و زندانیان جرائم خطرناک متهم به ضرب و جرح عمدی ۳ تن از زندانیان سیاسی هستند و ماموران نیز تعدادی از زندانیان سیاسی را متهم به سر دادن شعارهایی با مضمون توهین به مقدسات کرده‌اند.

خانواده تعدادی از این زندانیان در ادامه گفتگوی خود با شبکه حقوق بشر کردستان تاکید کردند که طبق روال گذشته به دنبال هر بار ضرب و شتم زندانیان سیاسی، ماموران زندان برای توجیه اعمال خود اقدام به سناریو سازی علیه زندانیان سیاسی می‌کنند و در نتیجه هر بار شکایت زندانیان سیاسی در

دادگاه‌ها بی نتیجه مختومه اعلام می‌شود. لازم به ذکر است دو زندانی سیاسی دیگر اعتصابی به نام‌های کامران درویشی و حمید احمدی که با ضرب و شتم ماموران زندان مجروح شده بودند به سلول انفرادی منتقل شده و تاکنون به داخل بند بازگردانده نشده‌اند. (سازمان حقوق بشر کردستان - 25 مهر 1397)

نامه سرگشاده رضا خندان در واکنش به وضعیت نگران کننده فرهاد میثمی

<https://www.hra-news.org/letters/a-624>

فرهاد میثمی، فعال مدنی محبوس در بند ۸ زندان اوین از تاریخ ۱۰ مردادماه در اعتراض به بازداشت خود و سلب امکان معرفی وکیل اختیاری دست به اعتصاب غذا زده بود روز چهارشنبه ۴ مهرماه با خشونت و برخلاف میلش به بهداری زندان منتقل شد که به موجب قرنطینه و قطع ارتباط وی با خارج از زندان شد.

تاکنون دو تن از معلمان محبوس در زندان اوین و بیش از ۱۴۰۰ تن از پزشکان، کتابفروشان، فعالان حوزه نشر و تحصیلکردگان دانشگاهی در کشور با نگارش نامه‌هایی سرشگاده نسبت به وضعیت این فعال مدنی ابراز نگرانی کرده و خواستار آزادی فوری وی شده‌اند.

رضا خندان، فعال مدنی محبوس در زندان اوین نیز روز یکشنبه ۲۲ مهرماه با نگارش نامه‌ای سرگشاده نسبت به انتقال اجباری این زندانی به بهداری زندان اعتراض کرده و این کار را رفتاری «غیرحرفه‌ای» و «غیرانسانی» خوانده است. متن کامل نامه رضا خندان:

«هم‌وطنان گرامی و فعالان حقوق بشر
بیش از ۷۵ روز از اعلام اعتصاب غذای سخت و نگران کننده دکتر فرهاد میثمی می‌گذرد. نزدیک به سه هفته است او را به زور از بند عمومی به بهداری زندان منتقل کرده‌اند. مسئولان زندان ظاهراً به دستور دادستانی و همکاری رییس بهداری اوین، آنجا را که یک مرکز بهداشتی درمانی است و از نظر حرفه‌ای و اصول اخلاق پزشکی باید زیر نظر وزارت بهداشت فعالیت کند، تبدیل به بازداشتگاه امنیتی کرده و از اتاق‌های آن به عنوان سلول انفرادی استفاده می‌کنند.
هم‌اکنون فرهاد میثمی در یکی از اتاق‌های آنجا تحت تدابیر شدید امنیتی نگهداری می‌شود. گفته می‌شود در رفتاری

غیرانسانی او را که به شدت ضعیف شده است بارها با انواع وسایل علی‌رغم میل شخصی‌اش، بدون حضور وکیل و اعضای خانواده، به تخت بسته و سپس سرم را به او تزریق می‌کنند. در این مورد نه تنها مقام‌های مسئول قوه قضاییه بلکه وزارت بهداشت و درمان و شخص رییس‌جمهور به عنوان حافظ حقوق مردم که برای پاسداری از حقوق ملت قسم خورده است، مسئولند و باید پاسخگو باشند. همچنین پزشک یا پزشکانی که برخلاف میل بیمار در اقدامی غیرحرفه‌ای و غیرانسانی هر دستوری را حتی خلاف اخلاق حرفه‌ای اجرا می‌کنند باید مورد بازخواست و پیگرد قرار گیرند.

فرهاد میثمی بیش از هر زمان دیگری در وضعیت مخاطره آمیزی است و باید سریعاً به بیمارستانی مطمئن در خارج از زندان اعزام و تحت درمان فوری قرار گیرد.

رضا خندان / ۲۲ مهر ۹۷، بند ۴ زندان اوین». در رابطه با نویسنده این نامه گفتنی است، رضا خندان، همسر نسرین ستوده، وکیل زندانی است که در تاریخ ۱۳ شهریورماه در منزل شخصی خود بازداشت شده و در همان روز پس از تفهیم اتهام در شعبه ۷ بازپرسی دادرسی اوین و صدور قرار وثیقه به زندان اوین منتقل شد.

این فعال مدنی روز جمعه ۱۳ مهرماه برای شرکت در جلسه دادگاه رسیدگی به اتهاماتش در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب در تاریخ ۱۴ مهرماه به دادگاه احضار شد اما به دلیل اینکه تاریخ احضار یک روز قبل از برگزاری جلسه دادگاه بوده و طبق قانون می‌بایست حداقل از یک هفته قبل احضار می‌شده از حضور در جلسه دادگاه خودداری کرده است. (هرانا - 25 مهر 1397)

احکام زندان

تفهیم اتهام محمد نجفی، وکیل دادگستری در دادگاه شازند

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17440>

محمد نجفی، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر، که روز شنبه ۲۱ مهرماه طی احضاریه‌ای کتبی به شعبه اول بازپرسی دادرسی عمومی و انقلاب شازند احضار شده بود، روز یکشنبه ۲۲ مهرماه ۱۳۹۷

پس از حضور در دادگاه در پرونده‌ای دیگر به اتهام نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی مورد بازپرسی و تفهیم اتهام قرار گرفت.

محمد نجفی طی یادداشتی در این خصوص گفت: روز یکشنبه ۲۲ مهرماه به شعبه اول بازپرسی دادسرای عمومی و انقلاب شازند مراجعه کردم. در این جلسه اتهامی که قبلاً علیه من مطرح شده بود پس از بازگشت از کردستان و دیدار با مادر رامین حسین پناهی، امروز تغییر یافت به نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی از طریق فعالیت در فضای مجازی و این امر پس از آن صورت گرفت که دادگاه کیفری دو شازند قرار نظارت قضایی بازپرسی مبنی بر عدم فعالیت بنده در فضای مجازی را رد کرده است. به نظر می‌رسد همچنین در خصوص فعالیت‌های نوشتاری اخیر بنده پرونده جدید و اتهامی جدید مطرح باشد که بعداً به آن خواهند پرداخت.

لازم به ذکر است که آقای نجفی در مردادماه سال جاری به همراه ده تن از شهروندان بازداشت شده در اعتراضات سراسری دی‌ماه در شهرستان شازند، توسط شعبه ۱۰۲ دادگاه کیفری دو اراک به ریاست قاضی محمدرضا عبداللهی به اتهامات اخلاف در نظم و آسایش عمومی و انتشار مطالب کذب به قصد تشویش اذهان عمومی به ۳ سال حبس تعزیری و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شده بود که پس از اعتراض به رأی صادره جلسه دادگاه تجدیدنظر آنها در تاریخ ۱۱ مهرماه ۱۳۹۷، در شعبه اول دادگاه تجدیدنظر استان مرکزی برگزار شد. پرونده محمد نجفی در خصوص اتهامات دیگری نیز در دادگاه انقلاب اراک در حال رسیدگی است.

آقای نجفی از جمله افراد پیگیر نحوه جان باختن یکی از معترضان در وقایع دی‌ماه ۹۶ بود. وی پس از افشاگری در خصوص فوت وحید حیدری یکی از معترضان خیابانی دی‌ماه که در اراک بازداشت و در بازداشتگاه کلانتری ۱۲ اراک درگذشت، بازداشت شده بود. مسئولان قضایی حکومت جمهوری اسلامی ایران مدعی شده بودند که وحید حیدری فروشنده مواد مخدر بوده و در بازداشتگاه کلانتری اراک دست به خودکشی زده است؛ آقای نجفی پس از انجام تحقیقات میدانی که از طریق اقوام و دوستان وحید حیدری به عمل آورده بود، بیان کرده که او یک دستفروش بوده و هیچ‌گونه سوءپیشینه‌ای نداشته و بر جسدش که در شرایط امنیتی دفن گردیده نشانی از خودکشی وجود نداشته و آسیب ناشی از اصابت شیء به سر او به‌وضوح پیدا بوده است.

لازم به ذکر است محمود صادقی، نماینده مردم تهران در مجلس، مراجع امنیتی را به «پرونده‌سازی» برای یک وکیل دادگستری (محمد نجفی) متهم کرده بود که بنا به اعلام آقای صادقی

«ثابت» کرده است که وحید حیدری، نوجوان جان‌باخته در بازداشتگاه کلانتری اراک، «موادفروش» نبوده است. (هرانا - 23مهر 1397)

دادستان کل استان کهگیلویه و بویراحمد شش شهروند را به اتهام شعار نویسی محکوم کرد

<https://www.isna.ir/news/97072514284>

دادستان کل استان کهگیلویه و بویراحمد از محکومیت ۸ تا ۱۸ سال حبس برای شش شهروند به اتهام شعار نویسی و آتش زدن بنرهای تبلیغی شخصیات های حکومتی خبر داد.

دادستان کل کهگیلویه و بویراحمد این شش شهروندان را وابسته به گروه نفاق عنوان کرده است.

نفاق اصطلاحی است که رژیم ایران برای هواداران و اعضا سازمان مجاهدین خلق ایران استفاده می‌کند.

غلامرضا زارعی شعار نویسی را جرم و یک اقدام خرابکارانه عنوان کرده است و گفته «معاندین نظام جمهوری اسلامی پس از ارتکاب جرم از اقدامات خرابکارانه، عکس و فیلم تهیه کرده و برای سرکردگان خود ارسال می‌کردند.»

این دادستان به تشکیل گروه و شیوه های اطلاعاتی جدید برای سرکوب و دستگیری شهروندان اشاره کرده است «دستگاه قضایی و اداره کل استان با تشکیل گروه ویژه، با رصد و گسترش چتر اطلاعاتی و اعمال تکنیک‌های فنی، عکس و فیلم‌های ارسالی این گروه معاند را تهیه کرده و آنها را در یک عملیات غافلگیرانه دستگیر کردند...».

وی در ادامه گفت «پس از تکمیل روند قانونی این افراد به ۸ تا ۱۸ سال حبس و تبعید محکوم خواهند شد.»

این دادستان تصریح نکرده است که هر یک از این شش شهروند به چند سال حبس محکوم شده اند. (خبرگزاری حکومتی ایسنا -

25مهر 1397)

افزایش محکومیت به ۱۵ سال؛ عبدالرضا قنبری جهت تحمل ادامه حبس بازداشت شد

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17485>

روز شنبه ۲۱ مهرماه ۹۷ عبدالرضا قنبری، زندانی سیاسی سابق زندان رجایی شهر کرج توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به بند ۸ زندان اوین منتقل شده است.

یک منبع نزدیک به آقای قنبری ضمن تأیید این خبر به گزارشگر هرانا گفت: «آقای

قنبری روز شنبه ۲۱ مهرماه پس از حضور در دادسرای اوین برای تحمل ادامه حبس بازداشت و به بند ۸ زندان اوین منتقل شده است. حکم حبس آقای قنبری در شهریورماه سال ۹۶ در رسیدگی مجدد توسط شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی مقیسه از ۱۰ سال حبس به ۱۵ سال حبس افزایش پیدا کرده است».

لازم به ذکر است عبدالرضا قنبری چند روز پس از وقایع موسوم به عاشورای سال ۸۸ در مدرسه‌ای که در آن تدریس می‌کرد بازداشت و پس از حدود دو ماه بازجویی در یهمن ماه ۸۸ توسط شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی به اتهام محاربه از طریق همکاری با سازمان مجاهدین خلق به اعدام محکوم شد.

حکم اعدام وی پس از چهار سال در دیوان عالی کشور نقض شد و در خردادماه ۹۲ توسط شعبه یک دادگاه انقلاب به ۱۵ سال حبس محکوم شد. این حکم نیز در دادگاه تجدید به ۱۰ سال حبس کاهش پیدا کرد.

این معلم زندانی سپس در تاریخ ۲۶ اسفندماه ۹۴ پس از تحمل بیش از ۶ سال حبس به دلیل حذف ماده ۱۸۶ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۷۵ که منجر به قبول اعاده دادرسی و بالطبع تعلیق اجرای حکم او شده بود، از این زندان آزاد شد.

اما نهایتاً با قبول اعاده دادرسی و بررسی مجدد پرونده حکم صادره به ۱۵ سال افزایش پیدا کرد. آقای قنبری سپس روز شنبه هفته جاری به دادگاه انقلاب احضار و برای اجرای حکم بازداشت شد.

این زندانی سیاسی هم اکنون در بند ۸ زندان اوین در حال تحمل ایام محکومیت خود است. (هرانا - 25 مهر 1397)

نقض حقوق پایه ای

گزارشی از دو روز تحصن سراسری معلمان در اعتراض به مشکلات صنفی

[/https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17452](https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17452)

تحصن سراسری معلمان که از روز گذشته به دنبال فراخوان قبلی شورای هماهنگی تشکلهای فرهنگیان ایران آغاز شده است، روز دوشنبه

در بسیاری از استان‌های ایران از جمله کرمان، لرستان، خوزستان، کرمانشاه، اصفهان، کردستان، البرز، همدان، فارس، زنجان، قم، مازندران، تهران، خراسان شمالی، ایلام، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، کهگیلویه و بویراحمد، بوشهر، گیلان و هرمزگان ادامه یافت. این تحصن در اعتراض به پایین بودن حقوق فرهنگیان و وضعیت معلمان زندانی شکل گرفته است. همچنین دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران، برخی دانش‌آموزان در کرج، اهواز و قم و دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی نیز با تحصن در کلاس‌های درس از تحصن سراسری معلمان حمایت کردند.

معلمان متحصن نوشته‌هایی مانند جای معلم زندان نیست، آموزش به زبان مادری، نه به کالایی شدن آموزش، جای معلم کلاس درس است، ما همه محمدرضا رمضانزاده‌ایم، متحد و همدل و آگاه، حقوق و دستمزد بالای خط فقر، بیمه کارآمد، عدم خصوصی‌سازی مدارس، اجرای کامل قانون مدیریت خدمات کشوری، وعده‌های توخالی تا کی؟، ما همه با هم هستیم ای یاران وفادار، به پایین بودن حقوق و دستمزد فرهنگیان معترضیم، فعالین صنفی معلمان را آزاد کنید، رفع تبعیض و نابرابری و بی‌عدالتی در حقوق معلمان با دیگر ارگان‌ها و بازگشت شان اجتماعی معلمان و فرهنگیان و... در دست داشتند.

گفتنی است محمدرضا رمضانزاده، مسئول شورای هماهنگی تشکلهای صنفی ایران که روز گذشته در جریان تحصن معلمان در بجنورد بازداشت شده و پس از بازداشت نیز دست به اعتصاب غذا زده است، کماکان در بازداشت بوده و از اتهامات مطروحه علیه وی اطلاعی در دست نیست.

هفته گذشته شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران با صدور بیانیه‌ای ضمن انتقاد از عملکرد وزارت آموزش و پرورش، نسبت به پایین بودن حقوق و دستمزد معلمان اعتراض کرد و از فرهنگیان کشور خواست تا روزهای یکشنبه ۲۲ و دوشنبه ۲۳ مهرماه در دفتر مدارس تحصن کرده و از حضور در کلاس درس خودداری نمایند با آگاه‌سازی دانش‌آموزان، دلایل تحصن را برای آنها تبیین نمایند.

لازم به ذکر است یکی دیگر از خواسته‌های فرهنگیان در این تحصن سراسری آزادی معلمان دربندی همچون محمد حبیبی، اسماعیل عبدی و محمود بهشتی لنگرودی است. (هرانا - 23 مهر

1397)

از برگزاری جلسه شورای مرکزی جبهه ملی ایران در تهران
جلوگیری شد

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17455>

جلسه شورای مرکزی جبهه ملی ایران که قرار بود روز دوشنبه ۲۳ مهرماه پس از سه سال ممانعت‌های مکرر نیروهای امنیتی، در منزل یکی از اعضاء برگزار شود، مجددا لغو شد. یک منبع مطلع گفت: «ماموران امنیتی با اخطار و تهدید به بازداشت برای چندمین بار از تشکیل جلسه شورای مرکزی جبهه ملی ایران جلوگیری کردند».

این منبع در ادامه گفته است: «قرار بود در این جلسه انتخابات درون گروهی این سازمان و انتخاب رئیس شورای مرکزی پس از درگذشت آقای ادیب برومند انجام شود».

جبهه ملی ایران که همواره با محدودیت‌های زیادی در اجرای فعالیت‌های خود روبه‌رو بوده است، پیشتر نیز در سال گذشته از برگزاری جلسات آن ممانعت به عمل آمده بود.

جبهه ملی ایران یک سازمان سیاسی ملی‌گرای فعال در ایران است که در سال ۱۳۲۸ تاسیس شد. (هرانا - 24 مهر 1397)

صدور کیفرخواست برای شرق و شهروند به اتهام انتشار گزارش «توریسم جنسی»

<http://www.mizanonline.com/fa/news/460502>

<https://www.radiofarda.com/a/iran-two-daily-papers-indicted-over-report-on-sex-tourism/29548314.html>

دادستان تهران روز چهارشنبه از صدور کیفرخواست برای مدیران مسئول روزنامه‌های شرق و شهروند به دلیل انتشار گزارش‌هایی درباره «ارائه خدمات جنسی» به زوار عراقی در مشهد و منطقه اروند خبر داد.

وبسایت خبرآنلاین و بعد از آن روزنامه‌های شهروند و شرق در تابستان درباره ارائه «خدمات جنسی» به زوار عراقی در شهر مشهد و منطقه اروند گزارش‌هایی داده بودند که از سوی شماری از مقام‌های مسئول تکذیب شد.

با این حال کاهش قابل توجه ارزش پول و هجوم شهروندان عراقی به شماری از بازارهای مناطق مرزی در ایران و خالی شدن آنها از مایحتاج مردم منطقه، بار دیگر انتقادهایی را متوجه رفتار عراقی‌ها در ایران کرد.

به گزارش میزان آنلاین، عباس جعفری دولت‌آبادی در حاشیه نشست با معاونان دادسرای تهران و دادستان‌های شهرستان‌های تابعه از این دو روزنامه به عنوان رسانه‌های «اختلاف‌افکن» نام برد.

به گفته وی، پس از انتشار این گزارش‌ها، «دادستانی تعدادی از سایتها و روزنامه‌ها را احضار کرده و تذکر داد و روز گذشته مدیران مسئول دو روزنامه شرق و شهروند که اخبار اولیه را اعلام کرده بودند، احضار و تفهیم اتهام شدند و کیفرخواست آنها صادر شده است».

این مقام قضایی جزئیات بیشتری در این زمینه ارائه نکرده و به طور مشخص به محتوای کیفرخواست علیه این دو روزنامه اشاره‌ای نکرده است. دولت‌آبادی در عین حال از همه رسانه‌ها خواست در انتشار اخبار مربوط به «سیاست‌ها و مصالح کشور، به مصوبات و ابلاغ‌های وزارت ارشاد» توجه داشته باشند و افزود اگر رسانه‌ها «خطوط قرمز» را رعایت نکنند، «تحت تعقیب» قرار می‌گیرند.

پیش از وی نیز غلامحسین محسن اژه‌ای، سخنگوی قوه قضائیه جمهوری اسلامی، گفته بود که این نهاد روزنامه شرق، سایت خبری تابناک، و برخی روزنامه‌های دیگر را به خاطر «اختلاف‌افکنی» میان ایران و عراق تحت تعقیب قضایی قرار داده است.

پس از انتشار گزارش‌ها درباره سفر گروهی از زائران عراقی به مشهد با هدف دریافت خدمات جنسی، رئیس قوه قضائیه ایران نیز تهدید کرده بود که دادستانی علیه رسانه‌هایی که این موضوع را «برجسته می‌کنند»، اعلام جرم خواهد کرد.

صادق لاریجانی مدعی شده بود که آمریکا «در پی ایجاد تفرقه میان مردم ایران و عراق است» و دادستان تهران باید با «رسانه‌هایی که این موضوع را برجسته می‌کنند و به زوار عراقی امام رضا تعمیم می‌دهند» برخورد کند.

پس از آن نیز وزارت کشور ایران گزارش‌ها درباره سفر گروهی از زائران عراقی به مشهد و خوزستان با هدف دریافت خدمات جنسی و «سوء استفاده از زنان ایرانی» را تکذیب کرد و خواستار «برخورد قاطع قضایی» با منتشر کنندگان این گزارش‌ها شده بود.

برخی از کاربران فضای مجازی با اشاره به محدودیت‌هایی از جمله حجاب در ایران اعلام کرده‌اند که شهرهایی چون مشهد به مرکز «سکس توریسم» و «پاتایای اسلامی» تبدیل شده است.

(خبرگزاری حکومتی میزان، رادیو فردا - 25 مهر 1397)

احضار مجدد و ممانعت از حضور پرستو صالحی در اماکن عمومی

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17473>

پرستو صالحی، بازیگر سینما و تلویزیون جهت پاره‌ای توضیحات، مجدداً احضار و بازجویی شد.

پرستو صالحی با انتشار ویدئویی این خبر را اعلام کرده و گفت: «پس از احضار اول من در مردادماه، در تاریخ ۱۰ مهرماه دوستان مجدداً من را جهت پاره‌ای از توضیحات در خیابان خواجه عبدالله انصاری

حوالی سید خندان احضار کردند که قرار بود این جلسه اطلاع رسانی نشود. اما در چند وقت اخیر به دلایل امنیتی و به صورت پی در پی از حضور من در افتتاحیه‌ها و اماکنی که مردم حضور دارند جلوگیری می‌شود».

وی در پایان صحبت‌های خود افزود: «من چه خطر امنیتی می‌توانم داشته باشم. من بازی نکنم، من حرف نزنم، چگونه خرج خود را دربیاورم. چگونه زندگی کنم».

لازم به یادآوری است، پرستو صالحی در تاریخ ۲۸ مردادماه نیز به دنبال احضار تلفنی در واحد نظارت و پیگیری قوه قضاییه بازجویی شد. دلیل این احضار و بازجویی صحبت‌های انتقادی وی نسبت به اوضاع کشور عنوان شد.

به گفته وی دلیل احضارش پست‌های صفحه اینستاگرامش بوده است. خانم صالحی طی چند ماه اخیر به بحث درباره مواردی مانند اختلاس، قیمت دلار، زندانیان سیاسی، کودک‌آزاری، تجاوز و قرارداد دریای خزر پرداخته است. (هرانا - 25 مهر 1397)

نقض حقوق اقلیت‌های مذهبی و قومی

ایران: دستگیری و آزار بهائیان

<https://www.hrw.org/news/2018/10/16/iran-arrests-harassment-bahais>

دیده بان حقوق بشر امروز گفت مقامات اطلاعاتی ایران در دو ماه گذشته بدون اتهامی آشکار به دستگیری اقلیت دینی بهایی کشور افزوده اند. در ماه های اوت و سپتامبر ۲۰۱۸ این نیروها بیش از ۲۰ شهروند بهایی و همچنین عضو شورای شهری را که به گفته ی همکارش

از دستگیرشدگان حمایت کرده بود دستگیر کرده اند. افراد دستگیرشده شامل ۱۲ نفر در شهر شیراز می شود که چهار نفر از آنها در بازداشتگاه وزارت اطلاعات در بازداشت به سر می برند.

در ۲۵ سپتامبر کمپین حقوق بشر در ایران گزارش داد که از ۲۳ اوت تا ۲۳ سپتامبر مقامات یازده بهایی دیگر را در استان های اصفهان و کرج دستگیر و به بازداشتگاه شیراز منتقل کرده اند. منبعی که با دیده بان حقوق بشر صحبت کرد از اتهامات وارده بر بازداشتشدگان اطلاعی نداشت. مقامات همچنین مهدی حاجتی، عضو شورای شهر شیراز، را بعد از این که او گفت در تلاش برای آزادی بهایی هاست برای ۱۰ روز بازداشت کردند.

مایکل پیچ، معاون مدیر بخش خاورمیانه ی دیده بان حقوق بشر گفت «بیش از ۲۰ دستگیری در یک ماه بدون ارائه ی هیچ توضیحی نشان می دهد جمهوری اسلامی با چه حد عدم تساهل با جامعه ی بهایی ایران برخورد می کند.» وی افزود «مقامات کارزار تهدید و آزار و اذیت های خود را پیشتر هم می برند وقتی مقام منتخبی را بازداشت می کنند که جرئت اعلام همبستگی با هموطنان بهایی اش را داشته است.»

قانون اساسی ایران بهاییان را به عنوان اقلیتی دینی در ایران به رسمیت نمی شناسد. مقامات به شکل مداوم بهاییان را صرفاً به خاطر عقایدشان تحت آزار و اذیت و بازداشت قرار می دهند، و ضمناً به شکل مداوم گورستان های آنها را تخریب می کنند. آنها ضمناً از ثبت نام دانشجویان بهایی در دانشگاه ممانعت به عمل می آورند و باورمندان به این دین را اخراج می کنند.

در ۱۰ اکتبر، منبعی که ترجیح داد ناشناس بماند به دیده بان حقوق بشر گفت که مقامات بهاره قادری، نوید بازماندگان، احسان محبوب راه وفا، الهه سمیع زاده، سودابه حقیقت، و نورا پورمرادیان را در ۲۴ و ۲۵ اوت دستگیر کرده اند. این

منبع گفت مقامات کورش روحانی، محبوب حبیبی، درنا اسماعیلی، هومن اسماعیلی، نگار میثاقیان، و پژمان شهریاری را در ۱۷ اوت دستگیر کردند.

مقامات میثاقیان و درنا اسماعیلی را در روز دستگیری، و روحانی، شهریاری، حبیبی، حقیقت، پورمرادیان، و سمیع زاده را به شکل مشروط تا زمان محاکمه آزاد کردند.

کمپین حقوق بشر گفت مقامات در فاصله‌ی بین ۲۳ اوت تا ۲۳ سپتامبر بهاره زینی، سپیده روحانی، افشین بلبان، میلاد دردان، انوشه راینه، فرهنگ صهبا، و فوژان رشیدی را در شهر بهارستان در استان اصفهان و پیمان معنوی، کیانوش سلمانزاده، مریم غفارمنش، و جمیله پاکرو را در شهر کرج در استان البرز دستگیر کردند.

در ۲۷ سپتامبر قاسم مقیمی، عضو شورای شهر شیراز، به خبرگزاری ایرنا گفت مقامات حاجتی، عضو دیگر شورای شهر شیراز که همچنین عضو کمیسیون حقوق شهروندی این شورا است را «به خاطر حمایت از بهاییان» دستگیر کرده‌اند.

حاجتی در ۲۵ سپتامبر توییت کرده بود که «ده روز گذشته را به هر دری زده ام تا دو دوست بهایی بازداشت شده آزاد گردند و به نتیجه نرسیده‌ام. نسل ما موظف است مادامی که مقابل دشمنان خارجی ایستاده است در تلاش برای اصلاح رویه های قضایی و سایر اموری که عدالت اجتماعی را به خطر انداخته کم نگذارد.»

در ۳۰ سپتامبر علی القاصی مهر، رییس کل دادگستری استان فارس، به خبرگزاری مهر گفت که به غیر از «حمایت از یک فرقه ضاله» حاجتی با اتهامات دیگری نیز مواجه است اما جزییاتی ارائه نکرد. مقامات در ۷ اکتبر حاجتی را آزاد کردند.

چندین نماینده‌ی مجلس ایران از دستگیری حاجتی ابراز نگرانی کردند و گفتند او در حال دفاع از حقوق شهروندان بوده است. اما در ۳ اکتبر مجمع نمایندگان استان فارس نامه‌ی سرگشاده‌ای منتشر کردند و از مقامات خواستند همزمان با رعایت حقوق شهروندی به «فرقه‌ی ضاله» بهائیت اجازه‌ی «توطئه و جولان» ندهند.

در ۱۸ سپتامبر وبسایت خبری ایران‌وایر نام ۵۴ دانشجوی بهایی را منتشر کرد که مقامات پس از شرکت آنها در کنکور ورودی سال تحصیلی ۲۰۱۸ از ثبت نامشان در دانشگاه ممانعت کرده بودند. ریشه‌ی چنین تبعیض آشکاری ظاهراً به یک مصوبه‌ی سال ۱۹۹۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی برمی‌گردد که در آن مقامات را ملزم به اخراج دانشجویان بهایی از نهادهای

آموزش عالی می‌کند. این شورا نهادی است که مسئولیت تنظیم سیاست‌های آموزشی را به عهده دارد.

طبق میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی و مدنی، که ایران به آن پیوسته است، آزادی دین شامل «آزادی داشتن یا پذیرش دین یا باور منتخب فرد، و آزادی به شکل فردی یا جماعت با دیگران در عرصه‌ی عمومی یا خصوصی برای نمایش دین یا باور به شکل عبادت، اجرای آیین‌ها، اعمال مذهبی، و آموزش آن» می‌شود. به همین ترتیب طبق این میثاق «هر کسی که دستگیر می‌شود باید در زمان دستگیری از دلایل دستگیری خود مطلع شود و اتهامات وارده به او فوراً به اطلاعش رسانده شود.»

پیچ گفت «در طول چهار دهه، قوه‌ی قضاییه و سازمان‌های امنیتی ایران بنیادی‌ترین حقوق جامعه‌ی بهایی ایران را نقض کرده‌اند.» او افزود «رییس‌جمهور روحانی و کابینه‌اش باید تظاهر به عدم مسئولیت در آزار بهایی‌ها را متوقف کنند و به این نقض حقوق پایان ببخشند.» (دیدبان حقوق بشر - 24 مهر 1397)

یک شهروند بهایی محروم از تحصیل ساکن یزد از کار نیز اخراج شد

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17460>

در تاریخ ۱۰ مهرماه ۱۳۹۷، یک شهروند بهایی ساکن یزد به نام سحر روحانی به دلیل بهایی بودن از ادامه همکاری با شرکت محل کار خود محروم و از کار اخراج شد.

یک منبع مطلع در این رابطه گفت: سحر روحانی، یکی از مسئولین بخش تبلیغات شرکت سامسونگ، به دلیل بهایی بودن و با دستور و فشار مقامات امنیتی شهر یزد به مدیر این شرکت خصوصی از این کار اخراج شد. وی بیش از یک سال در شرکت مذکور مشغول فعالیت بوده و به گفته مدیران شرکت از بهترین نیروهای این شرکت بوده است.

این منبع همچنین افزود: خانم روحانی پیشتر نیز در سال ۸۶ در رشته عکاسی خبری وارد دانشگاه علمی کاربردی فرهنگ و هنر شهر یزد شده و در سال ۸۸ در اواسط ترم چهارم پس از پرداخت کامل شهریه ترم به دلیل بهایی بودن از این دانشگاه اخراج شده بود.

در مردادماه سال جاری نیز هرانا در گزارشی از اخراج سه شهروند بهایی از کار در شیراز به نام‌های صهبا حق‌بین، سمیرا بهین‌آیین و پیام گشتاسبی خبر داده بود. اخراج این شهروندان بهایی از محل کارشان با دستور مقامات امنیتی در شیراز و اعمال فشار بر مدیران عامل شرکت‌های خصوصی مبنی بر

اخراج شاغلین بهایی از ادامه همکاری با این شرکتها انجام شده بود.

بهاییان ایران در جریان پاکسازی ادارات بعد از انفلاب ۵۷ از محل کار خود در ادارات دولتی اخراج شدند و در دوره‌های مختلف به طرق دیگر تحت فشارهای اقتصادی از سمت حکومت ایران قرار گرفتند که مصادره اموال، اخراج از ادارات و شرکت‌های خصوصی و پلمب محل کسب از جمله این موارد بوده است. (هرانا - 24 مهر 1397)

افزایش شمار شهروندان بهایی بازداشت شده در کرج

<https://www.hra-news.org/2018/hranews/a-17469>

سه‌شنبه ۲۴ مهرماه ۱۳۹۷، دو شهروند بهایی ساکن کرج به نام‌های پروان معنوی و الهام سلمانزاده پس از تفتیش منازل و ضبط لوازم شخصی و کتابها توسط نیروهای امنیتی این شهر بازداشت شده‌اند.

با احتساب بازداشت این دو شهروند بهایی شمار شهروندان بهایی بازداشت شده در کرج از اواخر شهریورماه تاکنون به ۸ تن رسیده است.

یک منبع مطلع در این خصوص گفت: «آقای معنوی در کرج به گلخانه‌داری مشغولند. ماموران ابتدا به محل کار ایشان رفته و پس از تفتیش محل کار همراه ایشان به منزل رفتند و پس از تفتیش منزل و ضبط وسایل شخصی، ایشان را نیز با خود برده‌اند. ماموران همزمان به منزل خانم الهام سلمانزاده نیز رفته و به همین ترتیب بعد از تفتیش منزلشان

وی را نیز با خود برده‌اند».

هرانا طی روزهای سوم و چهارم مهرماه سال جاری از بازداشت دو شهروند بهایی دیگر در این شهر به نام‌های هومن خوشنام و پیام شبانی و در تاریخ ۲۵ شهریورماه نیز دو گزارش از بازداشت ۴ شهروند بهایی دیگر در کرج به نام‌های پیمان معنوی، مریم غفارمنش، جمیله پاکرو (محمدحسین) و کیانوش سلمانزاده و انتقال آنها به زندان اوین خبر داده بود.

طی یک ماه گذشته شهروندان بهایی در شهرهای مختلف کشور با افزایش فشار از سوی نهادهای امنیتی-قضایی ایران روبرو شده‌اند. (هرانا - 25 مهر 1397)

خشونت علیه زنان

سن اعتیاد دختران و زنان به زیر ۱۵ سال کاهش یافت

<https://women.ncr-iran.org/iran-women-news/5529-addiction-age-under-15-iranian-women-girls>

رشد صعودی اعتیاد در میان دختران و زنان در ایران آن چنان بالا گرفته است که کارگزاران حکومتی را وادار به اعتراف کرده است. اکرم مصوری منش، مدیر عامل مؤسسه مطالعات و تحقیقات زنان، اذعان کرد که سناعتیاد دختران و زنان به زیر ۱۵ سال کاهش یافته است.

مصوری منش روز ۲۳ مهر در مورد دختران و زنان معتاد در ایران گفت، «سن اعتیاد به رده سنی ۱۵ تا ۱۸ سال و حتی زیر ۱۵ سال کاهش یافته و دختران و زنان را نیز درگیر کرده که این مسئله بسیار نگران کننده است.»

وی مهمترین آسیب را اعتیاد شمرد و گفت، «بزرگترین آسیب اجتماعی در کشور اعتیاد است و دختران و زنان را شامل می شود و این فاجعه وارد مدارس هم شده است.» (سایت رسمی ایرنا - ۲۳ مهر ۱۳۹۷)

این اعتراف البته تمامیت واقعیت فاجعه اعتیاد در بین دختران و زنان ایران نیست. سه سال پیش، شهیندخت ملاوردی، معاون امور زنان و خانواده در نهاد ریاست جمهوری رژیم، اعلام کرده بود که «در حال حاضر سن اعتیاد دختران به 13 سال رسیده است.» (خبرگزاری حکومتی ایسنا - ۱۳ شهریور ۱۳۹۴)

با توجه به وخیم تر شدن وضعیت اقتصادی در کشور و بالا گرفتن بحران بیکاری در جامعه، اعتیاد در میان اقشار بی بضاعت گسترش پیدا کرده و حتی دامن کودکان خانواده را هم گرفته است. لذا اعلام اینکه اعتیاد به زیر ۱۵ سال کشیده شده بیشتر تلاشی است جهت اختفای واقعیات موجود ناشی از حاکمیت سرکوبگرانه ملایان تا شفاف سازی.

پیش از این، زهرا شجاعی، دبیرکل مجمع زنان به اصطلاح اصلاح طلب، گفته بود: «فقر، زنانه شده است. آسیب های اجتماعی، خودکشی، فرار دختران از خانه، اعتیاد و افزایش آمار زنان زندانی، این ها مجموع مسائلی است که با آن مواجه هستیم.» (سایت حکومتی دوستان - ۳۰ خرداد ۹۷)

بر اساس آمار اعلام شده قبلی توسط عوامل رژیم مبنی بر ۴ میلیون معتاد در کل کشور در حال حاضر آمار اعتیاد دختران و زنان در ایران حدود ۱۹ درصد آمار کل معتادان است و نشان از افزایش تکان دهنده ای دارد. (کمسیون زنان - 26 مهر

اظهارات دادستان ایران درباره «گناه بودن» حضور زنان در ورزشگاه

<https://www.radiofarda.com/a/Iran-Prosecutor-Says-Its-A-Sin-For-Women-To-Watch-Men-Play-Soccer/29550380.html>

گفته‌های محمدجعفر منتظری، دادستان کل ایران که از حضور بسیار محدود زنان در ورزشگاه انتقاد کرده و چنین اقدامی را «ارتکاب گناه» خوانده بود با واکنش‌های گسترده‌ای روبه‌رو شده و علاوه بر کاربران شبکه‌های اجتماعی، شماری از فعالان سیاسی، از جمله نایب رئیس مجلس، رئیس پیشین صدا و سیما و چند تن دیگر از محافظه‌کاران ایران نیز از این اظهارات انتقاد کرده‌اند.

محمدجعفر منتظری روز چهارشنبه، ۲۵ مهر، با انتقاد از مدیران ورزشی که اجازه حضور بسیار محدود زنان در ورزشگاه آزادی را داده بودند گفت: «وقتی خانمی به ورزشگاه می‌رود و با مردانی که با لباس ورزشی و نیمه‌عریان مواجه می‌شود، گناه اتفاق می‌افتد».

<https://www.isna.ir/news/97072514201>

<https://www.mehrnews.com/news/4432863>

دادستان ایران که در مراسمی در قزوین سخن می‌گفت همچنین تهدید کرد که اگر این حرکت‌ها ادامه یابد «برخورد قضایی خواهیم داشت». در جریان مسابقه تدارکاتی بین دو تیم فوتبال ایران و بولیوی که شامگاه سه‌شنبه در ورزشگاه آزادی برگزار شد، ظاهراً به دلیل تهدید فیفا، به شمار بسیار محدودی از زنان، حدود یکصد نفر، به طور گزینشی اجازه داده شد که در ورزشگاه حضور یابند.

رسانه‌های داخلی از این گروه به عنوان «بانوان خاص» یاد کردند که شامل همسران و خانواده بازیکنان فوتبال می‌شد. با این حال از ورود شماری از زنان که شخصاً برای دیدن مسابقه رفته بودند جلوگیری شد.

علی مطهری البته حضور زنان در مسابقاتی مانند شنا، کشتی، بسکتبال و والیبال مردان را «دارای اشکال شرعی» دانسته اما در عین حال با نظر دادستان ایران درباره مسابقات فوتبال مخالفت کرده و گفته است: «به نظر می‌رسد مطابق این ملاک نباید اشکال شرعی وجود داشته باشد».

کاربران شبکه‌های اجتماعی، با دیدگاه‌ها و خاستگاه‌های فکری متفاوت، از اظهارات دادستان به شدت انتقاد کردند و به مواردی از قبیل «ادبیات غیرحقوقی» دادستان، تبعیض‌ها علیه

زنان، نسبت سخنان او با دیدگاه‌های اسلام درباره زنان و... پرداختند.

مسابقه تدارکاتی بین دو تیم ملی فوتبال ایران و بولیوی، که در آن به شمار بسیار محدودی از زنان، به طور گزینشی اجازه حضور در ورزشگاه داده شد شامگاه سه‌شنبه با نتیجه دو بر یک به سود تیم ایران برگزار شد. (رادیو فردا - 26 مهر 1397)